

начнахъ вѣки да ся развиватъ въ сичката си сила. И отъ този часъ тя вхѣдигна своитѣ мисли чакъ до прѣстолътъ.

Мѣжъ ѝ, тѣлохранителътъ отъ войскитѣ на Карла XII, послѣ битвата на Пултава, ся откри, чрѣзъ старанието на царътъ, мѣжду Шведскитѣ запрѣни, и ся докара въ Москва отъ дѣто ся испрати въ Сибиръ за да живѣе и да умрѣ не знатъ.

Катерина отказа ся отъ бащинната си религия, и прие тѣзи на православието. Попътъ, който я крѣсти, незабавно подиръ церемонията я вѣнча тайно съ царътъ.

По това врѣме, Петъръ Великий, насѫрченъ отъ побѣдата на Карла XII, ся приготвляваше да иде противъ Турцитѣ съ сто и четиредесетъ хиляди души. Катерина, като любовница йоще а не като негова сѫпруга, го слѣдваше на войното поле. Придруженна отъ една или двѣ робини, тя подкрѣпяше сичкитѣ тягости и сичкитѣ опасности на войната, като стояше денѣмъ затворина подъ единъ чаджръ близо до този на Велики Петра. Тя не излѣзваше освѣнь по мѣрчевата да му бѫде като утѣха на любовъта и да му вдѫхне своеето остроумие. Офицеритѣ и солдатитѣ я имахъ като едно скрито провидение за войската, защото тя като умекчаваше силнийтѣ гнѣвъ на царътъ имъ, даваше му и сѫвѣти на истинската си прѣданностъ. Нейната популярностъ мѣжду Русситѣ бѣше въ равенъ степенъ съ тѣзи прѣдъ царътъ.

VIII.

Театрътъ на това воино поле щяше да стане въ Молдавия по край Прутътъ. Царътъ, като отиваше съ сто хиляди войни, бѣше испратилъ на прѣдъ князъ Череметова, добрийтѣ неговъ генералъ, съ двайсетъ и петъ хиляди солдати за Богданско и десетъ за Бесерабия. Брѣговетъ на прутътъ, рѣка назначена да влече дѣлго врѣме Руската и Турска крѣвь, за пржвъ пѫть видѣхъ лагеритѣ на тѣзи двѣ поколения да сѫ срѣщиштъ и да ся прѣтеглѣтъ съ око отъ единийтѣ брѣгъ на другийтъ. Царътъ като видѣ коли-